

Robespierre'e Saygı: "1792 Fransa'sından 2012 Türkiye'sine Ders."

İçeriği Yazan: [Vedat KOÇAL](#) [1] Zaman: Cts, 28/07/2012 - 15:15

Bize "Jakoben" diyerek, bizi suçladığını, aşağıladığını sanan ahmak, o dediğin, bizim, onur mirasımızdır!

Nedendir, oku da anla:

"Ben bir Cumhuriyetçiyim, evet, eşitlik ilkelerini ve Anayasa'nın halka sağladığı kutsal hakların işlenmesini savunuyorum. Kime karşı? Anayasa'yı kendi çıkarlarına alet etmek isteyen entrikacıların tehlikeli sistemlerine karşı. Devletin anayasaları halk için yapılıdır. Halkı hiçe sayan bütün anayasalar, insanlığa karşı girilen komplolardan başka bir şey değildir.

Her anayasanın amacı, kuramsal ve bireysel özgürlüğü hükümete karşı korumak olmalıdır. Yasa koyucuların unuttukları şey budur işte: Hepsi hükümetin gücünü korumaya çalışmış, hiç biri onu kuruluşundaki amacına getirmeyi düşünmemiştir. Hepsi halkın ayaklanmasına karşı sonsuz tedbirler almış ve bütün güçleriyle delegelerinin başkaldırmasını yüreklendirmiştir. Çünkü aç gözlülük, kaba güç ve kalleslik bu dünyanın yasa koyucuları olmuşlardır. İnsan aklını bile bozarak onu kul köle etmiş ve insan yoksulluğunun suç ortağı yapmışlardır. Zorbalık ahlak bozukluğunu doğurmuş, ahlak bozukluğu da zorbalığı desteklemiştir. Bu durumda haksızlığı haklı göstermek ve zorbalığı tanrısalılaştırmak için insanlar ruhlarını en güçlüye satmaya başlarlar. O zaman da akıl delilikten, eşitlik anarşiden, özgürlük düzensizlikten başka bir şey sayılmaz olur.

Dertlerimizin başlıca nedeni hem yürütme, hem de yasama gücündedir. Devleti yıkıma sürüklemek isteyen yürütme gücünde ve devleti kurtarmayı beceremeyen yasama gücünde.

Diyelim ki sağlam, temiz ve aydın bir yasama gücü var karşımızda. Böyle olunca, yürütme gücü, devleti hiçbir biçimde yıkıma sürüklemeyecektir. Ama yasama gücü cılız ve bozuk ahlaklı olursa, o zaman da ister yürütme gücünün başı ile birleşsin, ister o gücü eline geçirsün, halkın başına bela kesilir.

Gücünü elinde tutan kimselerin ihanetine uğrayan, kendi hükümetince yabancı zorbalara terkedilip hakaretler, işkenceler gören; yasalar adına ezilip horlanan, soyulup soğana çevrilen halk acı ve kaygılar içinde çırpınıp duruyor. Dertlerinin kaynağını da, onları önlemenin yollarını da bilmeden. Devrimin başından biri kendini yöneten, entrikacıların oyuncağı, kendi bilgisizliğinin ya da kör inançlarının kurbanı olan halk, zaman zaman telaşa kapılmışsa da, yöneticilerinin sözlerine kanıp yatışmıştır.

Mutsuzluğumuzun bir nedeni de devlet hazinesinden sorumlu kişilerin iyi seçilmemesidir. Görevler parayla satın alınmaktadır. Onları satın alanlar da iyiliksever değil. Düzenbazlar kazık kakmış durumdadır bu görevlere. Yönetim kadrosundan bir düzenbazı kovuyorsunuz, bir başka kadroya geçiveriyor.

Mutlu olmayan bir halkın vatani yoktur. Hiçbir şeyi sevmez o. Bir Cumhuriyet kurmak istiyorsanız eğer, ahlakını bozan kararsızlık ve yoksulluktan halkı kurtarmaya çalışmanız gerekir. Cumhuriyet istiyorsanız eğer, öyle yapın ki halk erdemli olma cesaretini bulabilsin kendinde. -İnsanda gurur olmadan siyasal erdem olmaz!- Geçim sıkıntısı içinde gururu olamaz insanın. Boşuna düzen isteyip duruyorsunuz. İyi yasalarla düzeni yaratmak sizin elinizde.

Halk iyidir, vekilleri bozulabilirler. Hükümetin kötülüklerine ve zorbalığa karşı devayı halkın erdeminde ve egemenliğinde aramak gerekir.

Demokrasi, kendi eseri olan yasalarla yönetilen halkın, bütün yapabileceğini kendinin yaptığı, kendi yapamadığını da temsilcilerine yaptırdığı bir düzendir. Ulusun tümü vekillerinin davranışlarını öğrenmek, bilmek hakkına sahiptir.

Doğanın insan ihtiyaçlarını bol bol karşıladığı her memlekette kıtlık, yönetimin ya da yasaların bozukluğundan başka bir şeye yorulamaz. Kötü yasalarla kötü yönetimlerin kaynağı, sahte ilkeler ve kötü törelerdir. Fransa toprakları, halkının beslenmesi için gerekli olanın çok üzerinde ürün vermektedir. Bugünkü kıtlık yapma bir kıtlıktır. Bu durumun sonucu üzücü olabilir.

Cumhuriyet'te hiçbir düşünce yoktur ki ortak yarardan üstün gelebilsin.

Toplumdaki kötülükler hiçbir zaman halktan gelmez, hükümetten gelir. Başka türlü nasıl olabilir? Halkın yararı, kamunun yararıdır. Belli bir mevkide bulunan insanın yararı özel bir yarardır. İyi olmak için halkın sadece kendisini, kendisinden başkasına değişmemesi gerekir. İyi olmak için devlet memurunun kendini halka feda etmesi gerekir.

Yurdun bütün dostlarına kışkırtıcı, anarşist dediler. Kimi zaman da bu iftirayı başarmak için gerçek kışkırtıcı ve anarşistleri ortaya sürdüler. Büyük cinayetlerini örtbas etmek için onları halka maletmekte büyük ustalık gösterdiler. Zenginlerle yoksulların çıkarlarını birbirinden ayırdılar. Bütün eşitlik düşmanlarını kendi partilerine çektiler. Yönetimi ve bütün mevkileri ellerine geçirdikten, mahkemeleri ve devlet dairelerini buyrukları altına aldıktan, devlet hazinesine el koyduktan sonra bütün güçlerini halkın uyanmasını durdurmaya, kralcılığı ayıltmaya ve aristokrasiyi diriltmeye harcadılar. Halkın savunucularını ardarda baştan çıkardılar, çeledediklerine de işkence yaptılar. Erdemi yıldırmak, yurt düşmanlığını, kalleşliği ödüllendirmek uğruna halkın bütün gücü tüketilir, kurutulurken Cumhuriyet nasıl yaşayabilirdi?

Cumhuriyet'te cumhuriyetçilerden başka yurttaş yoktur, ötesi haindir. Kralcılar, komplocular onun gözünde yabancı, daha doğrusu birer düşmandan başka bir şey değildir. Özgürlüğün zorbalığa karşı sürdürdüğü bu korkunç savaş bölünmez bir savaş değil mi? İçerideki düşmanlar, dışarıdaki düşmanların birleştikleri, yurdu içinden parçalayan katiller değiller mi? Bunlar, halk temsilcilerinin vicdanlarını satın alan entrikacılar, onları satan hainler, halkın davasına leke sürmek, erdemini yoketmek, kardeş kavgasını körüklemek ve manevi karşı-devrim yoluyla politik karşı devrimi hazırlamak amacıyla satın alınmış yergici yazarlar değiller mi? Bütün bu adamlar, hizmet ettikleri zorbalardan daha mı az suçludurlar? Daha mı az tehlikelidirler?

Zorbalık ta , suç ta ezilmelidir. Bazı kimseler kralcılara karşı hoşgörülü olmalı diyorlar. Namussuzlara acımalıymış! Hayır. Acınacaksa eğer suçsuzlara, güçsüzlere, mutsuzlara ve insanlığa acımalı! Cumhuriyet'te cumhuriyetçilerden başka yurttaş yoktur, ötesi haindir. Kralcılar, komplocular onun gözünde yabancı, daha doğrusu birer düşmandan başka bir şey değildir. Özgürlüğün zorbalığa karşı sürdürdüğü bu korkunç savaş bölünmez bir savaş değil mi? İçerideki düşmanlar, dışarıdaki düşmanların birleştikleri, yurdu içinden parçalayan katiller değiller mi? Bunlar, halk temsilcilerinin vicdanlarını satın alan entrikacılar, onları satan hainler, halkın davasına leke sürmek, erdemini yoketmek, kardeş kavgasını körüklemek ve manevi karşı-devrim yoluyla politik karşı devrimi hazırlamak amacıyla satın alınmış yergici yazarlar değiller mi? Bütün bu adamlar, hizmet ettikleri zorbalardan daha mı az suçludurlar? Daha mı az tehlikelidirler?

Dışarıda bütün zorbalar bizi kısaç içine almışlar. İçeride de zorbalığın dostları elbirliği etmişler: cinayetleri umut diye bir şey bırakmayınca kadar elbirliği devam edecek. Ya Cumhuriyetin içeride ve dışarıdaki düşmanlarını boğazlayacağız ya da Cumhuriyetle birlikte yokolup gideceğiz. Bu

durumda politikanızın ilk kuralı, halkı akıl; düşmanları da yıldırı yoluyla yönetmek olmalıdır.

Halkın birliğini iyiden iyiye sağlamlaştırmak, federalizmi ortadan kaldırmak, yalnız hainleri değil ilgisizleri, eli kolu bağlı durup Cumhuriyet için hiçbir şey yapmayanları da cezalandırmak gerekir.

Özgürlük düşmanlarının gösterdiği cesareti, özgürlüğü savunanlar da göstermeli.

Devrimci bükülmez. Ama sağduyuludur, azla yetinir, alçak gönüllülük gösterisinde bulunmaz, sade bir insandır. Her çeşit yalanın, suça göz yummanın, bütün yapmacıkların amansız düşmanıdır.. Amacı Cumhuriyet'i başarıya ulaştırmak olduğu için onu sansür etmeye kalkmaz. Ama Cumhuriyet düşmanlarını bağışlamaz. Cumhuriyet'e dil uzatmaz, ama aydınlatır onu. Devrimin temizliği konusunda kıskançtır. Devrimden söz ederken saygılı davranır. Devrimci insan onurlu insandır. Uygardır. Tatsızlığa kaçmadan açık yüreklidir. Kendi kendisiyle barış halindedir. Devrimci insan, kötülere karşı amansız ama duyarlıdır. Yurdunun mutluluğuna ve özgürlüğünün zaferine öylesine kıskançça bağlıdır ki, hiçbir düşüncesiz davranışta bulunmaz. Kavgalara katılır, suçluların peşine düşer, suçsuzları da mahkemelerde savunur. Devrimci insan gerçeği söyler; gerçek öğretsin, aydınlatsın ister, yoksa bozsun diye değil. Devrimci bilir ki, devrimin güçlenmesi için eskilerin kötülüğü oranında iyi olmak gerekir. Onun dürüstlüğü, ruh inceliği değil bir yürek niteliğidir. Marat, kendi evinde yumuşak bir insandı. Yalnız hainlerin içine korku salardı. J.J. Rousseau, bir devrimciydi. Ama hiç te saygısız değildi kuşkusuz. Son olarak diyorum ki: devrimci insan, sağduyu ve dürüstlük kahramanıdır. Marat ne diyor bakınız özgürlük hakkında: Ben sınırsız düşünce özgürlüğü isteyenlerden değilim. Bu özgürlük ancak, yurdun gerçek dostları için sınırsız olmalıdır ve yurttaşlığa aykırı sorunları kışkırtmak benim gözümde bir suçtur. Tıpkı baskıcı yuvalara boyun eğmeyi öğütleyerek işlenen bir suç gibi. İlimlilerin sisteminde , halkın kurtuluşu sahte bir insanlık sevgisine kurban edilmektedir. Onlar düşünce özgürlüğünü çiğnemek bahanesiyle devrim düşmanlarına devletin altını üstüne getirme özgürlüğünün bırakılmasını istiyorlar."

Maximillien Robespierre, (1758-28 Temmuz 1794)

Anayasa Savunucusu, 1792

Vedat KOÇAL

vedat.kocal@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Tarih](#) [2]
- [Toplumsal](#) [3]

Kaynak URL (05/05/2024 - 09:59 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/robspierree-saygi-1792-fransasindan-2012-turkiyesine-ders>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/vedat-kocal>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>

